

»Kdaj jih bosta pa izvalila, mama?«

»Prav natančno ne vem, a v kakih štirinajstih dneh gotovo.«

»Kaj pa potem?«

»No, pitala jih bosta tako dolgo, da postanejo godni in zmožni, poiškati si hrane tudi sami, če je treba.«

»Da bi jih ne vzel kdo,« je omenil Franci.

»Pusti jih pri miru ti, pa so na varnem, saj ne ve zanje nihče drugi kot ti.«

»A če bi jih izvohal kdo?«

»Ne boj se, saj so skriti!«

Tako in podobno sta se pogovarjala še dolgo. Čas je tekel hitro, drevje je otreslo svoje cvetje in kazati se je začelo že mlado sadje. Ščinkovec-samec je pel veselo po drevju, samica je pridno valila in izvalila petero majhnih, golih mladičev.

(Konec prihodnjic.)

DEKLAMOVANKE.

4. Pesem o luni.

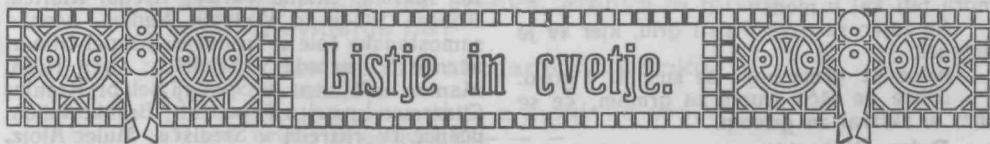
Kje so najlepše ovčke? —
Te lunica ima,
ki tam za našim drevjem
potuje vrh neba.

Na večer, ko zemljani
po trudih spat gredo,
iz svoje hiše skrivno
priplava na nebo.

In svoje ovčke pelje
na nébesno polje:
vse zvezdice so namreč
ovčice njene le.

In prav lepo med sabo
se vse razumejo,
kot bratci in sestrice
tam gor domujejo.

Hoffmann von Fallersleben — Fr. Ločniškar.

Listje in cvetje.

Zakaj?

15. Zakaj mnogi niso zadovoljni s svojim stanom? Zlasti iz teh-le treh vzrokov: 1. Niso si izbrali pravega stanu, ker so volili lahkomišljeno, ali pa so se dali pregovoriti. Zato je treba ob volitvi stanu veliko opreznosti in preudarka in pa razsvetljenja od zgoraj. — 2. Mnogim nagaja prevzetnost. Radi bi bili kaj več, kaj imenitnejšega, da bi se izkazovali ob raznih priložnostih. Vidijo, kako svet druge časti in povzdiguje, sami pa morajo ostati v senci in samoti. Žalostni so, dasi imajo za vsakdanje potrebe več, ko zadosti. Kako bi bili lahko veseli in zadovoljni v svojem poklicu,

ko bi hoteli biti ponižni, saj tudi v gozdu ne rastejo samo cedre in visoke jelke — pohlevni leskov grm se tudi izvrstno počuti po svoje! — 3. Nezadovoljnosti je kriva tudi lenoba. Sicer se naša narava nekakšno upira resnemu delu in nas spominja, da je delo kazen za greh. Pa vera in izkušnja nas uči, da Bog izpremeni kazen v blagoslov in srečo vsakemu, ki jo voljno vzprejme in vzljubi delo, zlasti ono delo, ki ga nakladajo stanovske dolžnosti. Vsled pridnosti so njegove življenjske razmere v najlepšem redu in delo samo mu je vir sreče. Priden človek ne utegne biti čemer in nezadovoljen.

16. Zakaj ne morejo živali govoriti? Nekatere živali imajo sicer organske priprave,